

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING

Emnenr. 144

Fylke: Hordaland

Tilleggsspørsmål nr.

Herad: Modalen

Emne: Kleving

Bygdelag: Eksingebæen

Oppskr. av: Joes. J. Kwik., f. 1881

Gard: Trævik

(adresse): Eksingebæen

G.nr. 90 Br.nr. 1

A. Merk av om oppskrifta er etter eiga røynsle. og eldre kvinnfolk

B. Eller om den er etter andre heimelsmenn: (ta også med alder, heimstad, yrke):

SVAR

- 1 Til manusklor var frå gammalt brukta senda vad-
 og mål. Det var brukta til Trøya, vett og bukser, ga-
 3 malt sa dei jamnast brok. Var vadmålet kvitt
 So laut det fargast skulde det vera til bekkklode.
 Var det til Hoordagsklode brukta dei det gjerne
 utan det var farga, eller dei farga det heima.
 Til bekkklode sende dei det til ein utland fargar.
 Farga dei heima. So farga dei gjerne med Lyng, di
 var Royer gult. Og gule arbeidsklode. Sog ein
 jaunt, iser stuttrøya, vampe og Bintløv.
 Stuttrøya, vampe, nådde berre i belterbæen. Hæu
 måtte vera romsleg alle stader, iser i stovestøipi
 ho har ikkje klemd nokonstad under arbeidet.
 Bintløvet var bidd på tross ei vanleg Trøya, og
 ofte var so det. Kettknappar opp i halven, roms-
 lege stovestøip, men stovane nådde ikkje len-
 ge framme enn på albagen. Litt plagg og arbeida
 i, i ruskver. So skulde Karane ha eeg under-
 klode av vadmål, dei var alltid kvite. Under-
 klodi var bukser og ullsjora. Ullsjora var
 alltid meind for "tøla" i mine barne og ung-
 domsår. På "tøla" var ofte eitt krage avbrevet,
 og under halven minnet eg at mange eldre folk
 heldt tøla ihop med tvo syltknappar. Lengst

12317

2.
2
3

nede på bringa hadde dei vanlege knappar
Kvinneklodi var flatrökkesakk, dross, av ein-
skjefla. Understakk - dross - også av ein-skjefla.
Bukse av ein-skjefla til einvorsbrök; av
venda til vettbrök. Vossi hang etter eitt
overliv, det hang yver akkorne og var heilt
i ryggen, og ape i bringa. Til höglid og fest,
bruka dei ho kvit lereftrojsta utaupå
vadmälströja, og yver bringa lagde dei ein
Bringklut, bringdik. När kvinnorne gjekk van-
leg svotklode - til kyrkje, sjäund, eller dei
lyddei sin slekt og venes, hadde dei ei svot
vadmälströja - ein-skjefl - utaupå overlivet.
Tröja var heilknappa i bringa, og nådde i
balletstaden, vromme nådde på omleden.

Vevemälen for vadmäl og ein-skjefla
hev eg skreue inn i Forenne 8, og treng vel
ikkje saka det att her?

Eg glemde nokka inn manuskloti. Til ar-
beidsklode var dei ofla grätt vadmäl, heime -
spünne garn, starp og veft. Vundavove, so
slapp dei kocka farging på köyet. Berre til
utaupäklode, garnet spünne av svart og kvit ull.

Det andre, hengromheng, seugeböyg, lükes, hand-
klor, äklor, var vove salike av her, at eg veit ikkje
å få greida inn det. Det var nok ein hende gang
vove litt, men kjeldan var det.